

konkrete afgørelse er truffet til trods for, at direktoratets bekendtgørelse nr. 853 af 19. oktober 1992, § 2, stk. 3, litra b, snarere kan forstås således, at landbrugeren opfylder betingelserne for at modtage dagpenge.

Svar (1/6 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som det formentlig vil være spørgeren bekendt, kan jeg ikke som minister gribe ind i konkrete sager om medlemmers ret til dagpenge m.v. i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven.

I alle sager af denne art træffer medlemmets arbejdsløshedskasse afgørelse i første instans. Kassens afgørelser kan påklages til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og videre til Arbejdsmarkedets Ankenævn, som er sidste administrative instans.

På baggrund heraf finder jeg ikke, at jeg har grundlag for at redegøre for de saglige årsager til udfaldet af en konkret sag.

Det juridiske grundlag for afgørelserne er naturligvis arbejdsløshedsforsikringsloven og de i medfør af loven udstedte nærmere regler. I den omhandlede sag er der tale om lovens § 57, stk. 3, og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse nr. 853 af 19. oktober 1992 om ophør af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Vedrørende baggrunden for disse regler tillader jeg mig at henvise til mit samtidige svar på henvendelse af 5. maj 1995 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (Alm. del - bilag 342), jf. vedlagte kopi. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1746

Til undervisningsministeren (23/5 95) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Hvad er begrundelsen for, at ministeren i bekendtgørelse nr. 137 af 27. februar 1995 vedrørende adgang til, indskrivning og orlov m.v. ved videregående uddannelser i § 22 har ændret kriterierne for optagelse på merkonomuddannelsen, idet kravet om mindst 2 års erhvervsbeskæftigelse er udeladt for den gruppe, der optages uden gennemført erhvervsuddannelse?«

Begrundelse

Der har altid i såvel merkonom- som i teknonomuddannelsernes undervisningsforløb været lagt utrolig stor vægt på deltagerens erhvervs-mæssige erfaringer og tilknytning. Det er derfor med nogen undren, at spørgeren har erfaret, at kravet om erhvervsbeskæftigelse for merkonomer er udeladt. Det kan i princippet indebære, at merkonomuddannelsen ad åre vil udvikle sig til en slags ungdomsuddannelse og ikke forblive et godt efter- og videreuddannelsesstilbud til folk beskæftiget i erhvervslivet.

Svar (6/6 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

I forbindelse med udstedelse af en generel adgangsbekendtgørelse med gyldighed for alle videregående uddannelser fandt jeg det rimeligt at ophæve den barriere, som et 2-års-krav kunne være. Bekendtgørelsens § 6 indeholder følgende regel:

»§ 6. Den enkelte institution kan give ansøgere tilladelse til at søge en uddannelse på et andet grundlag end de fastsatte adgangskrav, hvis ansøgeren har kvalifikationer, der kan sidestilles hermed, og institutionen skønner, at ansøgeren vil kunne gennemføre uddannelsen.«

Denne bestemmelse tager sigte på personer beskæftiget i erhvervslivet, som ikke har nogen adgangsgivende eksamen eller uddannelse. Efter bestemmelsen kan en skole f.eks. give adgang til merkonomuddannelsen på grundlag af relevant erhvervs erfaring eventuelt i kombination med relevante kurser. Det er således skolen, der er garant for, at merkonomuddannelsen forbliver et godt efter- og videreuddannelsesstilbud til beskæftigede.

Jeg har i den forbindelse ikke fundet det rimeligt samtidig at opretholde krav til beskæftigelses varighed.

Spm. nr. S 2112

Til arbejdsministeren (13/7 95) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Ministeren bedes i detaljer oplyse om arbejdsløsheds-kassernes afgørelser i de sager, hvor arbejdsformidlingen har foretaget indberetning